

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Τηλέφωνο : 2131604565

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 20/02/2017

Αριθμός Απόφασης: 1593

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94).

δ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

στ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 21/10/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός αριθ., με την ιδιότητα του αφενός μεν ως εταίρου αφετέρου δε ως εκκαθαριστού της λυθείσης και εκκαθαρισθείσης, άλλως υπό εκκαθάριση τελούσης Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία ".....", Α.Φ.Μ., η

οποία κατά την λύση της είχε έδρα στην Αθήνα και επί της οδού αριθμός, κατά της με αριθμό/2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων, διαχειριστικού έτους 01.01.1992 – 31.12.1992, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθμό/2016 οριστική πράξη επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων, διαχειριστικού έτους 01.01.1992 – 31.12.1992, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 19/09/2016 σχετική Έκθεση Ελέγχου Επανάληψης Διαδικασίας του ελεγκτή της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος Υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 21/10/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με την ιδιότητα του αφενός μεν ως εταίρου αφετέρου δε ως εκκαθαριστού της λυθείσης και εκκαθαρισθείσης, άλλως υπό εκκαθάριση τελούσης Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./2016 οριστική πράξη επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών, επιβλήθηκε σε βάρος της επιχείρησης «.....» πρόστιμο συνολικού ποσού ύψους 34.452,31 € για τη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/1992, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7§3 περ. β' του Ν. 4337/2015 και τον ν.4110/2016 κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2, 12, 18 και 30 του Π.Δ. 186/1992 περί Κ.Β.Σ., σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 19§4 του ν.2523/1997.

Η παράβαση αφορά σε λήψη και καταχώρηση από την λήπτρια επιχείρηση δεκαέξι (16) εικονικών, ως προς τις συναλλαγές φορολογικά στοιχεία τιμολόγια (Τ.Π-Δ.Α.) «εκδόσεως της εταιρείας με την επωνυμία «» με ΑΦ.Μ

Η ως άνω ένδικη πράξη εκδόθηκε κατ' επανάληψη της διαδικασίας (Κ.Β.Σ.), όπως διέταξε η με αριθ./2015 απόφαση του 6ου Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία ακυρώθηκε η με αρ./30.12.2011 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, με το αιτιολογικό ότι αυτή εκδόθηκε από την αναρμόδια Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών και παραπέμπει την υπόθεση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθηνών, προκειμένου να «εκδώσει νέα πράξη, εάν δεν έχει ήδη εκδώσει τέτοια, σε συμμόρφωση με την υπ'αριθ./2010 απόφαση του

Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας», καθότι αυτή είναι η κατά τόπο αρμόδια Δ.Ο.Υ., όπως αυτό προκύπτει και από το δεδουλευμένο της/2012 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Σύντομο Ιστορικό

Στην επιχείρηση «», διενεργήθηκε έλεγχος από το 6° Τ.Ε.Κ. Αθήνας, τα αποτελέσματα του οποίου, με επισυναπτόμενη την από 23.10.2003 έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. του διενεργήσαντος τον έλεγχο εφοριακού υπαλλήλου, διαβιβάστηκε με το με αριθ. πρωτ./20-11-2003 έγγραφο, στην αρμόδια για τη φορολογία της λήπτριας επιχείρησης «.....» Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την από 23.10.2003 έκθεση ελέγχου του 6ου Τ.Ε.Κ. Αθήνας, από τον έλεγχο που διενεργήθηκε από την παραπάνω Υπηρεσία στην επιχείρηση «.....», με αντικείμενο εμπόριο-ζαχαρωδών, ψιλικών και φωτογραφικών ειδών και την επεξεργασία 35 τιμολογίων πώλησης-δελτίων αποστολής (ΤΠ-ΔΑ) έκδοσης της εν λόγω εταιρείας, διαπιστώθηκε ότι από τα πιο πάνω στοιχεία, που είχαν αφαιρεθεί από την εκδότρια εταιρεία με την/01.11.1994 απόδειξη παραλαβής, είχαν ληφθεί από την «.....» {η οποία είχε αντικείμενο των εργασιών, την εμπορία-αντιπροσώπευση-εισαγωγή φωτοευαίσθητων προϊόντων, όπως φωτογραφικά, κινηματογραφικά, ακτινογραφικά, κ.λ.π. είδη και ήδη έχει λυθεί και τελεί υπό εκκαθάριση} 16 τιμολόγια για τη χρήση 1992 συνολικής αξίας, χωρίς Φ.Π.Α., 29.349.060 δρχ., τα οποία ο έλεγχος χαρακτήρισε ως εικονικά, με την αιτιολογία ότι τα παραστατικά πώλησης που εκδόθηκαν, ήταν για ποσότητες περισσότερες από εκείνες που αγοράστηκαν πραγματικά.

Αιτία του παραπάνω ελέγχου και των διαπιστώσεων του 6ου Τ.Ε.Κ. Αθηνών, εκδόθηκε η με αριθ. αριθ./27-11-2003 σχετική εντολή επανελέγχου των χρήσεων 1992 & 1993 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ, για διενέργεια ελέγχου στη λήπτρια των εικονικών στοιχείων, δεδομένου ότι τις συγκεκριμένες χρήσεις είχε περαιώσει στην ανωτέρω Δ.Ο.Υ.

Επίσης, η ίδια ως άνω Δ.Ο.Υ. διαβίβασε την παραπάνω έκθεση στη Δ.Ο.Υ. ΙΗ' ΑΘΗΝΩΝ, προκειμένου αυτή να διενεργήσει σχετικό έλεγχο στην λήπτρια επιχείρηση «.....» για τη χρήση 1994 στην αρμοδιότητα της οποίας περιήλθε η λήπτρια επιχείρηση κατά το έτος αυτό.

Στη συνέχεια η προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθήνας με βάση την από 23/10/2003 έκθεση ελέγχου του ελεγκτή του 6ου ΤΕΚ ΑΘΗΝΩΝ, εξέδωσε σε βάρος της εταιρείας «» την/2003 πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. συνολικού ποσού 58.698.120 δρχ. και ήδη 172.261,54 € (δηλ. 29.342.060 δρχ. X 2 = 58.684.119,76 δρχ.).

Κατά της παραπάνω Α.Ε.Π. η εταιρεία άσκησε προσφυγή, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθ./2010 οριστική απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου, με την οποία έγινε δεκτή η από 16.2.2004 προσφυγή της, με την αιτιολογία ότι η πράξη που προαναφέρθηκε εκδόθηκε κατά

παραβάση ουσιώδους τύπου της προηγούμενης ακρόασης και λόγω μη σύνταξης της σχετικής έκθεσης κατάσχεσης των ένδικων τιμολογίων και αναπέμφθηκε η υπόθεση στη Διοίκηση για τις νόμιμες ενέργειες.

Κατά της παραπάνω απόφασης του Δ.Π.Α, το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε την από 25.5.2011 έφεση του, ενώ ο, με την ιδιότητα του εφεσίβλητου προέβαλε, με το από 18.11.2011 υπόμνημα του, μεταξύ των άλλων ότι, το τυχόν πρόστιμο έπρεπε να επιβληθεί από την Δ.Ο.Υ. Δ' Αθήνας, ως κατά τόπο αρμόδια. Με την με αριθ./2012 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών απορρίφθηκε η έφεση που άσκησε το Ελληνικό Δημόσιο και επικυρώθηκε η/ 2010 απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, αφού κρίθηκε μ' αυτή, μεταξύ άλλων ότι νόμιμα και ορθά εκδόθηκε η/2003 πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. που προαναφέρθηκε από τη Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθήνας, εφόσον η εταιρεία «..... » συστήθηκε το έτος 1984 και λύθηκε το έτος 2001, οπότε και διέκοψε την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας την 31.12.2001 με σχετική δήλωση προς τη Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθήνας , με έδρα, κατά τη λύση της, την οδό , αρ. στη συνοικία της Αθήνας.

Συγχρόνως όμως, ασκήθηκαν αναιρέσεις από το Δημόσιο κατά των/2008 και/2008 αποφάσεων και εκδόθηκαν οι με αριθ./2012 και/1012 αποφάσεις του ΣτΕ, με τις οποίες έγιναν δεκτές οι αναιρέσεις του Δημοσίου, κρίνοντας ότι το 6° ΤΕΚ ήταν αρμόδιο για την έκδοση των Α.Ε.Π./2003 και/2003 και ανέπεμψε στο ΔΕφΑθηνών για να ξαναδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας.

Στη συνέχεια ασκήθηκε από το Δημόσιο αναίρεση κατά της/2012 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και εκδόθηκε η/2014 απόφαση του ΣτΕ, με την οποία απορρίφθηκε η αναίρεση του δημοσίου ως προδήλως απαράδεκτη.

Συγχρόνως, όμως, η Δ.Ο.Υ. Δ' Αθήνας με βάση την από 23/10/2003 σχετική έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ του ΤΕΚ και τα σχετικά παραστατικά (των χρήσεων 1992,1993 & 1994), που της διαβιβάστηκαν από το 6ο ΤΕΚ Αθηνών, συνέταξε την από 16-2-2004 έκθεση ελέγχου των υπαλλήλων της, με την οποία αποδόθηκαν στην εταιρεία « » οι παραβάσεις ότι έλαβε , κατά τη χρήση 1992,16 εικονικά τιμολόγια, από την επιχείρηση « » και ειδικότερα τα με αριθμούς/ 24-11-1992 , / 25-11-1992,..... / 28-11-1992 ,/1-12-1992,..... / 3-12-1992 ,..... / 5-12-1992 ,...../ 7-12-1992,/ 7-12-1992,/ 11-12-1992,/ 11-12-1992 ,/ 14-12-1992 ,/ 16-12-1992 ,/ 18-12-1992,/ 23-12-1992 ,/ 24-12-1992 και/ 30-12-1992 τιμολόγια συνολικής αξίας 29.349.060 δρχ. και εξέδωσε σε βάρος την με αριθ./2004 απόφαση του Προϊσταμένου της, με την οποία της επιβλήθηκαν πρόστιμα συνολικού ποσού 171.840,17 €. Κατά της απόφασης αυτής ο άσκησε προσφυγή, ως εκκαθαριστής και νόμιμος εκπρόσωπος

αυτής, για την οποία εκδόθηκε η/2009 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας, με την οποία ακυρώθηκε η καταλογιστική πράξη, ως νομικά πλημμελής, γιατί δεν είχε τηρηθεί η διαδικασία της κατάσχεσης των τιμολογίων που προαναφέρθηκαν, αφού αυτά παραλήφθηκαν από την εκδότρια τους με απλή απόδειξη παραλαβής. Σε συμμόρφωση με την εν λόγω απόφαση και με βάση την/4.3.2011 εντολή του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθήνας, διενεργήθηκε έλεγχος από τους υπαλλήλους της παραπάνω Δ.Ο.Υ. και και συντάχθηκε η από 30.12.2011 έκθεση ελέγχου, με την οποία αποδόθηκαν στην εταιρεία « » οι παραβάσεις ότι έλαβε από την εταιρεία «.....» δέκα πέντε εικονικά τιμολόγια συνολικής αξίας 29.205.480 δρχ. και ένα εικονικό τιμολόγιο καθαρής αξίας 143.580 δρχ. και εκδόθηκε σε βάρος της η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία της επιβλήθηκαν πρόστιμα συνολικού ποσού 58.554.540 δρχ. (58.410.960 δρχ. για την πρώτη κατηγορία παραβάσεων της λήψης 15 εικονικών τιμολογίου και 143.580 δρχ. για τη δεύτερη παράβαση της λήψης ενός εικονικού τιμολογίου) και ήδη 171.840,17 €.

Κατά της παραπάνω ΑΕΠ ο, εκκαθαριστής και νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας «.....» άσκησε την από 02/03/2012 προσφυγή, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθ...../2015 απόφαση από το Διοικητικό Εφετείο, με την οποία έγινε δεκτή η προσφυγή της, και ακυρώθηκε η Α.Ε.Π. 2/2011, με το αιτιολογικό ότι η άνω πράξη επιβολής εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο και να παραπεμφθεί η υπόθεση στη Δ.Ο.Υ. ΙΗ' ΑΘΗΝΩΝ, προκειμένου να εκδώσει νέα πράξη αν δεν έχει ήδη εκδώσει τέτοια, σε συμμόρφωση με την/2010 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας.

Κατόπιν των ανωτέρω, η Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών ως διάδοχος της ΙΗ' Αθηνών επανήλθε και εξέδωσε νέα πράξη νόμιμα, αφού προηγουμένως τήρησε τον προαναφερόμενο ουσιαστικό τύπο της διαδικασίας της προηγούμενης ακρόασης της προσφεύγουσας που παραβιάστηκε και δεν είχε θεραπευτεί, σε συμμόρφωση με την υπ' αριθ./2010 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, που είχε ακυρώσει την/2003 ΑΕΠ ΚΒΣ, χρήσης 1992, ως νομικά πλημμελής.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Η Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθηνών και μετέπειτα η ΙΖ' Αθηνών από την οποία αντικαταστάθηκε, δεν συμμορφώθηκε με το διατακτικό της απόφασης και δεν προέβη εντός των νομίμων προθεσμιών του άρθρου 84 παρ. 6 Ν. 2238/1994, διατάξεις του οποίου ισχύουν και για την περίπτωση επιβολής προστίμου ΚΒΣ.
2. Η Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθηνών ή η διάδοχος αυτής Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών, μπορούσε να εκδώσει, σύμφωνα με την παρ. 6 άρθρου 84 Ν. 2238/1994, νέα πράξη, αφού τηρήσει τις διαδικασίες

για μη τήρηση των οποίων είχε ακυρωθεί η προηγούμενη διοικητική πράξη (...../2003), το αργότερο μέχρι τον Ιούλιο του έτους 2013.

3. Η προσβαλλόμενη πράξη, είναι νομικά πλημμελής και ως ταύτη ακυρωτέα, ως προϊόν επεξεργασίας κατασχεθέντων φορολογικών στοιχείων, για την οποία κατάσχεση δεν τηρήθηκε, η νόμιμη προδικασία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 του Π.Δ.186/1992
4. Σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 2 άρθρου 68 Ν. 2238/1994 για την νόμιμη έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου απαιτείται η ύπαρξη συμπληρωματικών στοιχείων για το εισόδημα του φορολογουμένου, δηλαδή στοιχείων περιελθόντων στη φορολογική υπηρεσία μετά την έκδοση αρχικού φύλλου ελέγχου. Στην προκειμένη περίπτωση η προσβαλλόμενη απόφαση επιβολής προστίμου εκδόθηκε μετά από επανεκτίμηση των τιμολογίων εκδόσεως της εταιρείας "....." τα οποία όμως ήταν στη διάθεση του αρχικού ελέγχου και είχαν εκτιμηθεί απ' αυτόν κατά το χρόνο περαίωσης των φορολογικών υποθέσεων της αντίστοιχης χρήσης, σύμφωνα με την απόφαση Υπουργού Οικονομικών 1049691/3184/0009Α/ΠΟΛ1099/27-04-1994, με την οποία περαιώθηκε αμετάκλητα η χρήση 1992. Η χρήση 1993 περαιώθηκε με διενέργεια τακτικού ελέγχου την 30/05/1997. Τέλος η χρήση 1994 περαιώθηκε αμετάκλητα μετά από τακτικό έλεγχο την 28/09/1998 και αποδοχή των αποτελεσμάτων του ελέγχου αυτού. Ακολούθησαν και άλλοι έλεγχοι μέχρι και τη χρήση 1997, ενώ τα στοιχεία της εταιρείας ήταν στη διάθεση της Δ.Ο.Υ. και των άλλων υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών. Επομένως η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη που εκδόθηκε μετά από επαναξιολόγηση των τιμολογίων της παρά τον νόμο εκδόθηκε και είναι ακυρωτέα.

Επειδή, με τον πρώτο και δεύτερο λόγο προσφυγής του ο προσφεύγων, επικαλούμενος τις διατάξεις του άρθρου 84§6 του Ν. 2238/1994, ισχυρίζεται ότι στην υπό κρίση περίπτωση η προσβαλλόμενη πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών τυγχάνει παράνομη και ακυρωτέα, ως αναφερόμενη σε χρήση (1992), για την οποία κατά τον χρόνο έκδοσης της είχε παραγραφεί το δικαίωμα του Ελληνικού Δημοσίου για την επιβολή προστίμου. Πιο συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ ΙΖ' Αθηνών παρανόμως προβαίνει, ως διάδοχος της Δ.Ο.Υ ΙΗ' Αθηνών στην έκδοση της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, διότι η Δ.Ο.Υ ΙΗ' Αθηνών και μετέπειτα η ΙΖ' Αθηνών από την οποία αντικαταστάθηκε, δεν συμμορφώθηκε με το διατακτικό της/2010 απόφασης. Συνεχίζοντας, υποστηρίζει ότι οι προηγηθείσες αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων με αριθμούς,/2010 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και/2012 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με τις οποίες ακυρώθηκε η πράξη/2003 της αρμόδιας για την έκδοση πράξης επιβολής προστίμου Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθηνών, επιδόθηκαν τον Ιούνιο μήνα του έτους 2011 η πρώτη και τον Ιούλιο μήνα του έτους 2012 η δεύτερη (και οι δύο επιδόσεις έχουν γίνει μετά το χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την έκδοση απόφασης επιβολής προστίμου ΚΒΣ για παράβαση διαπραχθείσα το έτος 1992, χρόνος ο οποίος είχε

συμπληρωθεί την 31.12.2003). Η Δ.Ο.Υ. ΙΗ' Αθηνών ή η διάδοχος αυτής Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών, μπορούσε να εκδώσει, σύμφωνα με την παρ. 6 άρθρου 84 Ν. 2238/1994, νέα πράξη, αφού τηρήσει τις διαδικασίες για μη τήρηση των οποίων είχε ακυρωθεί η προηγούμενη διοικητική πράξη (...../2003), το αργότερο μέχρι τον Ιούλιο του έτους 2013. Επομένως, καταλήγει η έκδοση οποιασδήποτε πράξης μετά την ημερομηνία αυτή (Ιούλιο του 2013), για το διαχειριστικό έτος 1992 είναι απαράδεκτη πρωτίστως λόγω παραγραφής, αλλά και λόγω δεδικασμένου εκ των προηγούμενων αποφάσεων, δεδομένου ότι οι τυπικές παραβάσεις, για τις οποίες ακυρώθηκε η με αριθμό/2003 πράξη, δεν τηρήθηκαν πριν την επιχειρούμενη νέα έκδοση πράξης επιβολής προστίμου.

Οι ανωτέρω ισχυρισμοί του προσφεύγοντα περί δήθεν παραγραφής του δικαιώματος του ελληνικού Δημοσίου, για επιβολή προστίμου που ανάγεται στα οικονομικά έτη 1993 είναι αβάσιμοι κατά νόμο και ουσία για τους παρακάτω λόγους:

Σε περίπτωση **ακύρωσης πράξεων επιβολής προστίμου με απόφαση διοικητικών δικαστηρίων, επιτρέπεται να εκδοθεί νέα πράξη, αφού προηγουμένως τηρηθεί ο νόμιμος τύπος που κατά τη δικαστική απόφαση παραβιάστηκε:** (Εγκ. ΠΟΛ 1257/1998 ΥΠ ΟΙΚ).

Επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ.7 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι : « 7. Σε περίπτωση ακύρωσης με απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, για τυπικούς λόγους ή λόγω νομικής πλημμέλειας, οποιοσδήποτε πράξης καταλογισμού, η Φορολογική Διοίκηση, σε συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση, εκδίδει, από το χρόνο ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας τις προβλεπόμενες από αυτόν πράξεις προσδιορισμού του φόρου, ανεξαρτήτως του χρόνου έκδοσης της δικαστικής απόφασης».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ.11 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ¹ εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί. Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοσή τους. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σε πρώτο βαθμό».

Επειδή, εν προκειμένω, στο πλαίσιο της επανάληψης διαδικασίας στην έκδοση νέας πράξης, η Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών, προέβη δυνάμει του άρθρου 36 §1 περ. γ του ΚΦΔ, προκειμένου να συμμορφωθεί στα εντελλόμενα της/2015 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου, που ακύρωσε την υπ' αριθ./30-12-2011 πράξη Κ.ΒΣ χρήσης 1992 και ανέπεμψε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ την υπόθεση, προκειμένου να θεραπεύσει την νομική πλημμέλεια της μη επίδοσης «Κλήσης Προς Ακρόαση». Δεσμευόμενη από τα οριζόμενα στην ανωτέρω δικαστική απόφαση περιορίστηκε στη θεραπεία της τυπικής πλημμέλειας. Για την θεραπεία αυτής, ο έλεγχος επανάληψης διαδικασίας που διενεργήθηκε από την ως άνω Δ.Ο.Υ., λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό της υπόθεσης, αλλά και τα όσα επιτάσσει η υπ' αριθ./2015 απόφαση του τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, προέβη την 01/08/2016 στην επίδοση του αριθμ./01-08-2016 σημειώματος διαπιστώσεων του άρθρου 28 & 62 του Ν.4174/2013 Κ.Φ.Δ. και της σχετικής με αριθ./01-08-2016 προσωρινής πράξης επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και στοιχείων (Π.Δ.186/1992) ΚΒΣ, της προσφεύγουσας διαχειριστικής περιόδου 01/01/1992 - 31/12/1992 και στη συνέχεια στην έκδοση νέας πράξης απαλλαγμένη από την τυπική πλημμέλεια.

Επειδή, η υπ.αριθ./2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 6ο Τριμελές) που ακύρωσε την υπ' αριθ./30-12-2011 πράξη Κ.ΒΣ χρήσης 1992 αντίστοιχα και ανέπεμψε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. την υπόθεση, προκειμένου να θεραπεύσει την νομική πλημμέλεια της μη επίδοσης της προβλεπόμενης από το Σύνταγμα «Κλήσης Προς Ακρόαση», **κοινοποιήθηκε στη ΔΟΥ ΙΖ' Αθηνών στις 30-09-2015, η δε επίδοση της με αρ./2016 οριστικής πράξης** επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων, κατ' επανάληψη διαδικασίας **πραγματοποιήθηκε στον ίδιο τον προσφεύγοντα στις 26/09/2016.** Επομένως, **η επίδοση της προσβαλλόμενης πράξης έγινε εντός της προβλεπόμενης ενιαύσιας προθεσμίας από την επίδοση των δικαστικών αποφάσεων** που ανέπεμπαν την υπόθεση στην Δ.Ο.Υ. για επανάληψη διαδικασίας και οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του προσφεύγοντα πρέπει να απορριφθούν ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Επειδή, επιπροσθέτως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 87§4 του ν. 2362/95 (περί Δημοσίου Λογιστικού), η οποία επαναλήφθηκε αυτούσια στο αρ. 137 παρ. 4 του Ν. 4270/2014, ορίζεται ότι: «4. Σε περίπτωση δικαστικής αμφισβήτησεως από οποιονδήποτε είτε του νόμιμου τίτλου γενικά της απαιτήσεως του Δημοσίου είτε της νομιμότητας της βεβαιώσεως αυτής εν στενή έννοια είτε της για οποιονδήποτε λόγο εγκυρότητας πράξεως της αναγκαστικής εκτελέσεως προς είσπραξη απαιτήσεως του Δημοσίου (διοικητικής εκτελέσεως), η προβλεπόμενη παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου προς βεβαίωση (εν ευρεία έννοια) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαιτήσεως του αναστέλλεται μέχρι της εκδόσεως επί της δικαστικής ταύτης διενέξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως και δεν συμπληρώνεται αυτή, σε κάθε περίπτωση, προ της παρόδου ενός έτους από την με επιμέλεια των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποίησεως με δικαστικό επιμελητή στον

Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημοσίας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής απόφασης».

Επειδή, από τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι μετά την έκδοση της με αριθ./2015 απόφασης από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, η οποία κατέστη τελεσίδικη λόγω μη άσκησης αναίρεσης από το Ν.Σ.Κ., ο προσφεύγων δεν προέβη σε κοινοποίηση με δική του επιμέλεια της απόφασης αυτής, ούτε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., ούτε στον Υπουργό Οικονομικών, όπως επιτάσσει ο Νόμος κατά τα παραπάνω, με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να βρίσκεται σε αναστολή η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για βεβαίωση, είσπραξη κλπ. Επομένως, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραγραφής στις περιπτώσεις ελέγχου της χρήσης 1992 και εντεύθεν του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδ. β' του άρ. 22 του ν. 4203/2013, εξακολουθεί να βρίσκεται σε αναστολή και οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του προσφεύγοντα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι, καθόσον εκ των προαναφερθέντων προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών είναι νόμιμη και έγκυρη, εφόσον κατά το χρόνο που κοινοποιήθηκε δεν είχε συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις.

Επειδή, ο τρίτος προβαλλόμενος ισχυρισμός του προσφεύγοντος κρίνεται απορριπτέος καθότι η προσβαλλόμενη πράξη εξεδόθη σε συμμόρφωση προς απόφαση του Δικαστηρίου, που είχε ακυρώσει την αρχική πράξη λόγω μη τήρησης του ουσιώδους τύπου της προηγούμενης ακρόασης. Η τήρηση της διαδικασίας της κατασχέσεως των φορολογικών στοιχείων, θεραπεύτηκε από τη Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, κατόπιν της υπ'αριθ...../2009 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου της Αθήνας. Συγκεκριμένα, η παραπάνω Δ.Ο.Υ. αντικατέστησε την υπ'αριθ...../1994 αρχική απόδειξη παραλαβής με την υπ'αριθ...../19-12-2011 έκθεση κατάσχεσης, αντίγραφο της οποίας παρέδωσε ο έλεγχος αυθημερόν στην δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας (.....) του εκκαθαριστή και νομίμου εκπροσώπου αυτής, (καθότι η ελεγχόμενη «.....» είχε διακόψει τις εργασίες της και τέθηκε σε εκκαθάριση στις 31-12-2001). Επιπλέον, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί ακυρότητας της προσβαλλόμενης πράξης λόγω σύνταξης απόδειξης παραλαβής, αντί της προβλεπόμενης έκθεσης κατάσχεσης προβάλλεται απαραδέκτως, εφόσον σύμφωνα με τη διάταξη της περ. β' της παρ. 5 του άρθρου 79 του Κ.Δ.Δ/μιας, όπως προστέθηκε με το άρθρο 20 παρ. 1 του ν. 3900/2010, «Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης φορολογικής ή τελωνειακής αρχής: Η πράξη ακυρώνεται για παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τον τύπο ή τη διαδικασία έκδοσης της πράξης, μόνον αν ο προσφεύγων επικαλείται και αποδεικνύει βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά, παρά μόνο με την ακύρωση της πράξης...».

Επειδή, με τον τέταρτο λόγο προσφυγής ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι στην περίπτωση του, η προσβαλλόμενη απόφαση επιβολής προστίμου εκδόθηκε μετά από επανεκτίμηση των τιμολογίων εκδόσεως της εταιρείας ".....", τα οποία όμως ήταν στη διάθεση του αρχικού ελέγχου και είχαν εκτιμηθεί απ' αυτόν κατά το χρόνο περαίωσης των φορολογικών υποθέσεων της αντίστοιχης χρήσης, σύμφωνα με την απόφαση Υπουργού Οικονομικών 1049691/3184/0009Α/ΠΟΛ1099/27-04-1994, με την οποία περαιώθηκε αμετάκλητα η χρήση 1992. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρει το πληροφοριακό έγγραφο της ΥΠΕΔΑ ή της Δ.Ο.Υ. για τυχόν εικονικότητα τιμολογίου, το οποίο είχε εκδοθεί προ της οριστικής περαίωσης των αποτελεσμάτων της χρήσης, δεν δύναται να συνιστά οψιγενές στοιχείο ικανό να επιτρέψει τον επανέλεγχο και την έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου του άρθρου 68 παρ. 2 Ν. 2238/1994. Επομένως, καταλήγει η συμπληρωματική εγγραφή, δεν μπορεί κατά νόμο να στηριχθεί σε στοιχεία τα οποία ήδη κατά την έκδοση του αρχικού φύλλου είχαν περιέλθει στην αρμόδια υπηρεσία, ασχέτως αν τυχόν δεν είχαν τεθεί τότε υπόψη του προϊσταμένου αυτής και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη που εκδόθηκε μετά από επαναξιολόγηση των τιμολογίων της παρά τον νόμο εκδόθηκε και είναι ακυρωτέα.

Οι ανωτέρω ισχυρισμοί του προσφεύγοντα, με τους οποίους επιχειρεί να αποδείξει ότι είναι μη νόμιμη η έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης λόγω περαίωσης της χρήσης 1992, είναι εσφαλμένοι, για τους παρακάτω λόγους:

Λόγω τακτοποίησης του χρόνου παραγραφής με τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 18 του ν. 3091/2002 το δικαίωμα του ελέγχου του δημοσίου για τις χρήσεις 1992-1997 παραγραφόταν στις 31/12/2003, αντί της προβλεπόμενης ημερομηνίας (λόγω μετάβασης από δεκαετή σε πενταετή παραγραφή). Περαιτέρω, από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 22 του Ν. 3...../2003 οι προθεσμίες παραγραφής, για κοινοποίηση των φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών, εισφορών και προστίμων, που έληξαν στις 03/12/2003 παρατάθηκε μέχρι 27/02/2004.

Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 68§2 του ν. 2238/94 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι: «2. Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή, ή γ) περιέλθουν σε γνώση.....»

Ακόμη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 του Ν. 2753/1999, με τον οποίο τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 5 και 9 του άρθρου 2523/97, δεν επιβάλλεται πρόστιμο για υποθέσεις, που έχουν ήδη ελεγχθεί με τακτικό φορολογικό έλεγχο και έχουν εκδοθεί οριστικά φύλλα ελέγχου ή πράξεις προσδιορισμού του φόρου στη φορολογία εισοδήματος και στο ΦΠΑ ή για υποθέσεις που έχουν περαιωθεί ως προς τις φορολογίες αυτές με οποιονδήποτε τρόπο, με εξαίρεση όμως τις περιπτώσεις για τις οποίες συντρέχουν οι προϋποθέσεις των διατάξεων των

άρθρων 68 παρ. 2 του Ν.2238/94 και 39 παρ. 3 του Ν. 1642/86 (όπου εκδίδεται συμπληρωματικό φύλλο ελέγχου βάση κατασχεθέντων κ.λ.π. νέων στοιχείων). Συνεπώς, πράξη προσδιορισμού του φόρου και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, αν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του οικονομικού εφόρου (προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας) μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος από αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τα συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή (βλ. και ΣτΕ 2703/1997, 1303/1999).

Ιδιαίτερα δε συμπληρωματικό στοιχείο δέον να θεωρηθεί επί εικονικών τιμολογίων η περιέλευση στοιχείων στον αρμόδιο οικονομικό έφορο και μετά την οριστικοποίηση της εγγραφής, από έκθεση άλλης οικονομικής εφορίας, ή στοιχεία τρίτων επιχειρήσεων, ή και άλλα έγγραφα, όταν αποδεικνύεται η εικονικότητα των τιμολογίων και στοιχείων, έστω και αν αυτά ήταν στη διάθεση του οικονομικού εφόρου, καθόσον γι' αυτά δεν είχε εγερθεί υπόνοια για την εικονικότητα τους κατά τη συμβιβαστική επίλυση, ούτε ήταν δυνατή άνευ των σχετικών διασταυρώσεων η ανακάλυψη της εικονικότητας, γενομένη σε **μεταγενέστερο χρόνο και "τα στοιχεία αυτά συνιστούν οπωσδήποτε νέα στοιχεία"**, αφού έχουν διαφορετικό ουσιαστικό περιεχόμενο από το εμφανιζόμενο στα στοιχεία τους και μπορούν να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικής πράξης (Διοικ. Εφ. Ιωαννίνων 245/1998.)

Ως εκ τούτου, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων «συμπληρωματικά» στοιχεία δεν αποκλείεται να είναι επίσημα ή ανεπίσημα βιβλία ή στοιχεία που τηρούν τρίτες επιχειρήσεις ή και άλλα έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται κατά την κρίση της φορολογικής αρχής ή των διοικητικών δικαστηρίων, η εικονικότητα των τιμολογίων (ΣτΕ 1426/2000). Και ναι μεν γενικώς αποκλείεται η έκδοση συμπληρωματικού φύλλου με βάση στοιχεία, τα οποία ήταν στη διάθεση του αρμόδιου εφόρου κατά την έκδοση του αρχικού φύλλου, έστω και αν αυτά δεν είχαν ληφθεί υπόψη κατά την έκδοση του φύλλου εκείνου (ΣτΕ 2703/1997, 2473/1996), όμως ως συμπληρωματικά στοιχεία επί τη βάση των οποίων μπορεί να εκδοθεί συμπληρωματικό φύλλο ελέγχου θεωρούνται εκείνα, τα οποία αποδεδειγμένα δεν είχε, ούτε μπορούσε δικαιολογημένα να έχει υπόψη του ο έφορος κατά την αρχική φορολογική εγγραφή.

Επομένως, δεν αποκλείεται να διενεργηθεί επανέλεγχος και να επιβληθεί πρόστιμο για παραβάσεις του Κ.Β.Σ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 και 9 του άρθρου 2523/97, αν από συμπληρωματικά στοιχεία, τα οποία περιήλθαν μεταγενεστέρως στον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τα οποία ο τελευταίος δεν είχε υπόψη του κατά την περαίωση, ή τον τακτικό έλεγχο. Δεδομένου ότι εν προκειμένω, **προέκυψαν νέα συμπληρωματικά στοιχεία**, τα οποία περιήλθαν σε γνώση της Δ.Ο.Υ ΙΗ' ΑΘΗΝΩΝ σε μεταγενέστερο της περαίωσης χρόνο, με τη διαβίβαση στην παραπάνω Δ.Ο.Υ. στις 27/11/2003 της από 23/10/2003 έκθεσης ελέγχου Κ.Β.Σ του ελεγκτή του 6ου ΤΕΚ Αθηνών (σχετ. το με αριθ. πρωτ. /27-11-2003 έγγραφο της Δ.Ο.Υ Δ' Αθηνών), **σύννομα εξεδόθη** τόσο η με αριθ. /2003 αρχική πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΙΗ' ΑΘΗΝΩΝ, όσο και η με αριθμό /2016

οριστική πράξη επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων, κατ' επανάληψη διαδικασίας, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' ΑΘΗΝΩΝ, διαχειριστικού έτους 01.01.1992 - 31.12.1992. Επομένως, οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του προσφεύγοντα περί μη συμπληρωματικών στοιχείων, που να δικαιολογούν την έκδοση της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, κατόπιν επαναξιολόγησης των επίδικων τιμολογίων της εκδότριας των εικονικών φορολογικών στοιχείων «.....», πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι, **διότι κρίσιμο συμπληρωματικό στοιχείο, το οποίο περιήλθε εκ των υστέρων στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών και το οποίο δεν είχε υπόψη του ο Προϊστάμενος αυτής κατά τον τακτικό έλεγχο,** αποτελεί η από με ημερομηνία 24-10-2003 Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ του ελεγκτή του 6ου ΤΕΚ Αθηνών.

Επειδή, βάσει των ανωτέρω διατάξεων και πραγματικών περιστατικών, οι λόγοι ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης που προβάλλονται από τον προσφεύγοντα είναι αβάσιμοι, οι δε διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 19/09/2016 σχετική Έκθεση Ελέγχου Επανάληψης Διαδικασίας του ελεγκτή της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών, επί της οποίας εδράζεται η υπό εξέταση πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **21/10/2016** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός αριθ., με την ιδιότητα του αφενός μεν ως εταίρου αφετέρου δε ως εκκαθαριστού της λυθείσης και εκκαθαρισθείσης, άλλως υπό εκκαθάριση τελούσης Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία ".....", Α.Φ.Μ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου επιχείρησης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Υπ' αριθμ. /19-09-2016 Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου

-Πρόστιμο του άρθρου 7 παρ. 3 β' ν.4337/2015 :

Αξία εικονικών τιμολογίων **86.130,77 ευρώ X 40% = 34.452,31 ευρώ**

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ακριβές Αντίγραφο
Η/Ο Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.